

G) Kädevy-pölymää
1861. 1. pain

262h

Veto-május 14. 1861

A' graf. Nádassifébe díjra kisküls pályamü

(I. nr.)

Jelige: "Majus király dícső" műlja
Regék csak Arany Korá!"—

A' helység kántora
eredesi képmonda. —

I' népies énekben. —

A' nagy nádasszi-féle díjra készült pályamű. —

A' helység kántora. —

— eredeti népmonda. —

Két népies Cékben. —

Magas hegyek alatt, híres Pest megyében
Buda-ferencvári országos menzében,
Jekszik Tereny helység gyönyörű szép tájon
A' tavol állambó szöke-duna parton

Ajdan Gara nádor volt birtokos ura.
Kinek udvarában sok ur megfordult.

A' népmonda vola két aggregis bésszel
Mely a' nép ajákan, még ma is folyvást él. —

Egyik történi a' szép bíró leányával,
Másk a' helységnek szegény kántorával,
Mind keszöben Mátyás járska a' szereper,
Ki a' kalandokban résztvevemi szeresed. —

Gyűjts rá pajtás! halgass elejét és végét
Még ez urobbink elmondom nevéjén
Ott a' gyufa, pipa, a' sallangos zacsko
Nádásul melletti teli boros-kancsó! —

I
Fegyvered. —

- A' Várkassily vígan hangzott, öröm lármájá szót
De a nádor, s kevély neje, bereg volt szivbajtól
Szólan ülték egymás mellett, szép bárseny pámlagon
Armany és cselszövény látszott, az Arckvadászokan,
- Micsi er nekem roppant kínosom szép Alexandrina
Mond a' nádor, ha nem vagy, fejemen korona?
Lám, fénylik e pompás-terem, mint egy-lobogófüstöl
Haj! de királyi trón nélkül, e fény semmi sem ér!
- Karpai alatt, s az alföldön, fészki, Asszony s leány
Acs kiáltja lelkesülten: eljen Mária király,
E tombolás és rivalgás, fűlem széshasija
Micsi csóválunk, adj' tanácsot, szép Alexandrina?
- Ez átkozott kínosudak, kigyója keblemnek,
Jelent a' nő, igent mondva, dacosan féj'énnek,
Szívem vérték szívem fészék, hazalmas dúl Gara,
Micsi fényes Budaváranak, nem te vagy az ura!
- Előspönlünk mire egy bokor, a' sölgyárnyékában
Mig egy uralkodó marad Hungad családjában,
Micsi kell azér kis érdemünk egy nejtélyes ármanya
Hogy láb alól elvessünk, az unyepes király!

Gara kéjben fürdő szemmel, néze bájos nejei
Kinek Mária koronája, és ugy bánta szemét,
Fölfogára uralmunkat, e széles országban
Acs nives most vidám éles Gara udvarában!

— Bátor Gara, veded vagyok, öseid nevére
Főj' előre, kiscsicsos, a' királyi székre! —
Ha kell, magam teritem szét az ármanj háloját
Csak helyéből kidönthessük, családunk sírfaját!

Miként az arado' folyam szuhagja partjais:
Ugy költi fel a' büszke nő, királyi vágyais
Micsi gondolón his, szemem fénye, cséltünk mire igazunk el
Micsi Gara, följárgassa, egy ére szennvedély el?!

— Magyar Ország koronája, Buda-szikla-vára
Hős népével, s fegyverével, melles csak Garára,
Előre his, mess minden percek, védtes halogaris,
Főrik szakkad, nivesen semmi, szemely válogatás!

— Egy úr, veres cséltünkhez el, szol Alexandrina
Oly bízosan, mintha féj'én volna a' korona
Tudod Gara, Mária király, lakomák embere
Magas rangu szép nők közt, mulat csak kedvese!

— Adunk sehis kassilyunkban, nagyszereu hári bál
Udvarával meghívunk rá, magar is a' király,
Es ő eljö azér is, hogy magar siszevel esse
Amádor, mivel inkább sziveket fűkhesse!"

- Magam sejttem az első táblával a székelyek
 Hogy egy annál több legyen, s kivünkkel lárvájá,
 Erőss, arany poharaknak mézzel kenik ajkát
 Hogy jobban elishkolhaszák, azival értalmat -
- Mireggel leszá megkeverve sanyér leveles kanál,
 És lenni fog erőtlenye, lassu, bírsos, halál -
 Er úgy hiszem bírsos fegyver, és nem örgyilkosság!
 Azt mondják majd, forkára forr, neki a mulasság!
- A' volt sanch és bajnok jávek, lovaglás, vadászás
 Kiszárván főhemészre, meg a' kir' halászat, -
 Bájásnak, udvariasab, szépnök varáshangja
 Még az orias Sámson is, s minden elalcsaja. -
- Valóban jól kigondolt szer, szole Gara mosolyva
 Er szerető, hű megér, gyengen iskerolea
 Errel vége lón az élet, s furfangos keskednek
 Sö' éjt kívánva egymásnak, alumi menének! -

II

- A király meghívása. -

Az éj beált, de a' kevély Gara
 Lagy párnán is csak ébren virraszta,
 És ekkor volt fenyes palotájában
 Magyar király merész ábrándjában,
 Ablakain csak az eget nézte
 Minden csillagban magát képzelte! -

Attig derült fel az éj a' reggel
 Gara nádor Budára indult el,
 És a' kelő nap sugárában
 Min' kevély hangja sóhajában:
 Ugy fordón, Mária's szépségében
 Melynek nem volt a' világon párja! -

Sőt a' szép nap is sejtet fenyesben
 Langökömmel királyi székében,
 Sugárain tisztabban lörvellé,
 A' büszke vár palotái fölé, -
 Nem csoda ha Mária's büszke vára
 Csábítólag mosolygott Gara-ra! -

Kevélyen ül ragyogó kincsében
 Min' Nagy Sándor a' persa trónusban
 Harciásan sombol hat fogarja,
 Sö' es porfelhőt, előre hajrta:
 És min' fölveszpor, sörre szélyet száll:
 Ugy ábrándozék hűn álmainál. -

Tíz orát vart el a' vár tornyában
 Midőn fölért nádori lakába
 Az ölszökös, - s mehang peret mulva
 Mária's király elős ül hódolva
 Mer' ép' arca usakoss Budára
 Hogy azt meghívja, lakomájára. -

- Ők hádor ur egésken megbarnult
 - Miosa tölünk vidékre rándult!
 - Ugy néz ki, mint dicső esak fia,
 - Ki a táborból büszkén tér vissza,
 - Mond a király, derült nyáj assággal,
 - Köszönve Garat, szívósággal.

- Magam is készülőks Visegrádra
 Övek, szarvasok vadászására,
 Hova meghívom öns is eszemmel
 Az itt mulato kúl kövekkkel
 Hol mindenki király lesse magában
 Az élvezet e tündér várában;

Gara ez álval, meg volt lepesve
 Kúlso szív es külavál élvezve,
 Es élvezte magát meghajtozza
 A meghívásra hodolva fogadva,
 Mers boldognak mondvan arca megia
 Hogy a király meghívta nádorát.

- Látom, ugymond királyomban asyja,
 A febrilég legnagyobb kös fia,
 Mers miosa királyom kormányosa
 Minden lépte népeire áblást hoz
 Akar meve, az egészi országban
 Népe ajkán zeng, ének s imában.

- Elfogadom asyám embékiev
 - Hogy engem ön, oly nagyon megdicsérs,
 - Reményltem tartos lesse a bívalom
 - Melyet én ös, megajándékozom
 - Akkor van nekem, Szibes jó kedvem
 Ha tudom, hogy egy hü szív tart velem!

Marya's bravai verig harának
 Szibesen az Armányos Garának,
 Ki hogy, jobban elburkolja magát
 Ő is viszont meghívta a király
 Jesenyi tündöklö kastélyába
 Ország-Szerete Szollo lakomára!

- A meghívásra Náclis ur köszönöm,
 Jo barátságai nagyra becsülöm,
 De hogy mind keszen bírvást exeli-erjünk?
 Mondja meg most már, mitevők legyünk?!
 Mi engem illes: azt fogadom el,
 Mi nádor ur mond, isseza jó szívvel!

- Uram királyom! válassza Gara
 Even öskisse nyilatkozásra;
 Assalom már keszen van Számára
 Szép rendben, minden fogadására
 Ekes koszon, mint virág sábla
 A nők közzül, Szivesedve várja.

- Jól van, igérem kedves nádorom,
 A jó alkalmas, használni fogom,
 Hisz a magyar csak úgy tud mutatni,
 Ha vendégeit, nem kell koldulni, —
 Bírvaszt stámolhaszám; messze elmegy,
 Vigalmában örömeit veszi vissza.

* * *

A királytól, nagy örömmel
 Küldöm ökö értelemekkel
 Gara nádor elbucsvuék
 Repülve vissza uszárék. —

Dorfelhő szél fel uszaima
 Elöl repült hin alma
 Kevély szívvel búzake neje
 Tiskos függöny alól lesse

Kedves szellő, szelid szörnyen
 Jéber kendőr lobogzaván
 Derült arccal sávol fel ill
 Az jébensvén: jö a király! —

Bájos neje szörlemében
 Sok kedviben, s örömeiben
 Királynak képvéle magis
 Hej, messze üldözi Gara! —
 És lön a várpalotában
 Mertsiben és udvarában
 Lóság-farás, sürgés forgás
 Sussogás s élénk szibongás! —

Maiyas pedig hamarjában
 Jerves csinált szobájában,
 Előre ment, és meg megült,
 Jól és alá virág szelált. —

Maiyas király Gara nádor
 E kei elbenkötő tábor! —
 Husos madár, és a fecske
 Nem feket meg egy fészekbe. —
 Armanys szörvek, és tört kanyak
 Arany koroggal halásznak
 Molygyva kép rósa adnak
 Edes kedves ször musznak. —

Szerencse ismerem ökes
 Az elfajult eselzővökes,
 Hadd forjék a tör köselis
 Ahagom fogom meg a nejes. —

III

A nádori ebéd. —

A kassélynak nagy keményen, a füst magasán jól száll
 Ablakokban, csarnokokban, minden lélek talpon áll,
 Nagy konyhában, forr a levek, a tűz lángol, susstog
 Merges szörkra, felrepülve, kedves szörkel passog. —
 Dallos lányok höherében, csengve hangzik erüst sál
 Rósa ajkál, az kerdetik: jön e már Maiyas király?
 Minden felül, illat serül, sültnek a nagy koka csok
 A pecsenye forgasában, irwadnak a szaka csok. —

10. Messerejes csifrasággal, erüszel és csamnyal
Jött a' szüles nagy seremben, seridve volt az atya
Vigan csorgó csapok körül, kint az eszén tánczolt,
Párkás piros, szép leányok körte alva darolta
Az ebéllő bolsozása, csillogott a' pompától
Tükör semia padolatja, kigyöngyözött posztótól,
Hosszú szüles, márvány asztal, kerszokán és kersveg
Ker osztlany, szemkört felüds, hullámoz nagy sörény,
Ker szökőkút volt állkotta, mindeniknek oldalán
Melyből egy szép iv. alakban, rósavira jött ki bujas
Főtt csépppekben, vissza esve, az illatok sörényen
Mint harman gyöngy, ragyogának, ritáj illatos hely
Az első tal ével állott, fűszerszámos levesből
A második a' sültseknek, különfele neméből,
Gyenge rengő salisával, vékony piros reszekkel
Tejbe főzött, megpirisott, fehér puha aseny'ével
A harmadik Csuka sügér, csompo, posyka pisztángy
Fajssynk, Rigo, fűj és Gerbe, Kecke, kaffan fajcsamva
Lármis Haris, büggő Galamb, fogoly s Császai madárra
Jól befőzött birsalmaival, s hívesítő szilváival
A negyedik pástétomtól, drága cukros süvemes
Utajjal keverés, tejjel keverés, Karimás süvés lepeny
Fojás sárgával sült percek, edes cukros piskotta
Kizelő fánk, és égő kók, mondola és más torta. —
Ötödös jött a' gyümölcsök, gyöngyörű szép halmaza
A természet eszerjésöl, fessze sárga s pirosra,

11.
Melyek sorban, nagytalokban, kúp alakban valának
Vagy pedig Töld előfakou, koszoruban loggának. —
Semiramis függő lenző, bájkeresve sevek áll
Parar femyel, ékességel, Gara gerdeq asztalés
A galyakon a' csillámlo, arany erüsz edények
Szép laivany volt, a' vendégek hejben úszó kemények. —
Külön külön egymás után, időnként süssess fel
Háromszáshas kerülöben, minden fogás süssess fel
Gyöngy-el habzó poharakba, csinos szolgák süssess fel
Döföbe bort, melyből ebéd, a' kedv, a' dal, s az évek. —
Es mind e meg nem volt elég Gara híres bájára
Ujabb évek, rakassak fel, más süssess sáblára
Gyöngyöl fénylő asztal kendők, arany erüsz rajtokkal
Szép koszorók mind cukorkából, kőve apró csokrokkal. —
Erek körre has tal fogás, drága évek süssess
Melyes Gara főzatkácsa messerileg készívesse. —
Mátyás király nagyságában, cukorkából volt kincseseve
Has orias cukor kenyér körös körül mellesse. —
Es a' képhü alvany löss, erüsz arany karmakban
Egő hegyek fűszölgének egymás melles sorjában
A' kenyerek ábrázolák Mary is boldog Országit
A' fűszölgő hegyek pedig hűnépe hodolását. —
Hassu-pajták, nagy fűszerek, has has ökrü sekerék
Sárga reses, lóssa csakos, imos s bájkos béresék
Nagy sörényü szilaj csikok, és egész falka birka,
Mind cukorkából, egy rakásban, az asztal alig birta. —

Ex képezé Gara nádor, roppant gárdáj vagyonát
Sok arannyal és ezüstrrel megrakodva dúsként élte
Harmadik három királyi székét, egymás között pályázt
Későbbék el mind ereket Gara nádor báljára. —

Másik király, ilyen pompás lakomára várta
Hej de a szer, hej de a csel, vola igazán iskolos.
Es hogy e nagy, pompa is raj, király is legyen házas
Gara nádor megfuzara, szipos, kúrtos trombitás. —

Kirát utczán pörögött a dob tárogató hercegét,
A lobogós, vidám tömeg, örömeiben dörögött.
Mint az erdő sűrűn lengett, hársomokon a fészelo
Vészhangokba messze szálla, zene ének és dalzo.

Franszezió szép ökrök a járombol kifogva
Sárga rétes sörszámból lovait ki csarolta.
Az aszonyok háza-törték a mérei munkából
Nem akartak kimaradni, a rigalom és táncból

A pártizorok nyájaitak delelőre terelve
Csapásokban sodulának háza felé fűnyölve
Az is szíben, minden ember, hol mágyas jó talpon
Tarka barka hullámzással, jó kedviben újongot

A palosa, zúfolva vola fenyes urak s urnökkel
Bájos kemű leányokkal, barnákkal és szökékek
Vidám, derűlő szép leventeik, nem salálsák helyeket
Villám keműk sugarai átlöveltek szivüket. —

Csak egyedül a helységnek öblös torok hántora
Kedélytelenül lakában; messz föggyán vola a bora
Még oriba verre is a, hogy ő az az ispan koma
Nem hívta meg, pedig várta, a tőrszágos víz torra.

A palosa szorongának most megrakodott szép harangja
Lebenve a vendégeknek, sűrűkesső az óra
Csörög csassog az asztalon, tányér, billeripkés, kanál
De a király aluszon, önként kessve csak szél. —

E körülmény rosszul esset a nádor és nejeinek
Szárazva az is felé, mind hiába néreinek.
A szép vendég koszorú is, sárelmés már már vesztve
Virágos kesz fíblái közt, örömtelen esvege. —

A kesső is elvessé már, és még sem jött a király
Gara nádor vendégivel beverten söfökön ált.
A tömegnek is egy része már le vala hangolva
Pedig nem vola se furfangos, se rossz nem gondola.

Sorra rakva, minden ékeket elvalának kessőre.
A szakkácsok kereket sörve áltak mellesse,
Sopánkodván; messz műveik a koszas ott állásban
Sokas fogtak vesztéven, mind ízben, mind formában.

Szorongató aggodalmuk azért nem is rejtek el
Hánem a fő szakkács messze köveségke küldték el.
De ismerve az a nádort, megált, hátrált s habozott
Es elküldé maga helyett az udvari bohócot.

Er a devaj ferge ficsko, illeg billeg, min szarka.
Hivül vív: ~~huzog~~ rakásra dül, a passzoma a torta,
Mert az idő, az éreben, gyümölcsös meg-érbeli
De az értes, megrakásija, senki hasznát nem veszi. —

14. "Az ésvagy is oly nőstön nő, min szörlelem hō langja
Mely el lens a' lugsokban, stiv a' stives királya,
Arol tartok: ha meg soka kezdődik a' lakoma
Öröme, emleke, en is kezdek meg koma,

"Meg van írva a' könyvekben, is olvastam irásban
Király illet az igazság, tessiben is olvában
Az igéret, ha meg adják, csakugy becses, csakugy
Szép szá is széfa számará, is nincs vendég-fogad

Eszavakra a' búszkepar, csak nem kezdve, a' királya
De valoban serteit göggel, belépe a' terembe,
"Ei szol beves, nyajavággal: sereik helyes fogla
Vig örömmel, jó kedély el kezdelenül vigadni."

- Hogy ily soka, is hiába, várakozánk sejnültem
Allost ez vesal, nem jöet körtam mulasni jó királyom
De am arésó vigan lepyünk, mine fülmité dallama
Mely a' szép lany, ablakánál a' hajnal fel dand

A' palosa körül vol népi, halva föi az öröm-rajt
Ate gondolván, ott a' király, ilyen Maryis fölrivala,
A' hiálvát harany száva, fölhason a' szembe
Leirhaslan öröm-erése lövel a' vig seregbe.

Villam gyorsan minden ablak megvets fényes urak
Föl-lekésüle aszonyokkal, bajos szemü lanyokka
Ei egysevre szar ajk kezdé: savol e meg a' király
A' nép viszont egy szolla föl: melyik ház ott a' kirá

Beszállás a' Kántorhoz. -

Mig a' várkastélyban, csörgőse tányér kanál
Addig a' Kántorhoz egy ifju ember szale,
Nisznagyhoz illő volé, úrari palczaja
Egész sokasóna kivola messzeve rája. -

Csizmaja fejertem a' vá szálló portol
A' mely elakaró egy pár kasbed felsol,
Jodros galbér volé viselt köpönyege
Melyes a' gyenge szel vállán lebegtere. -

A' helyseg Kántora szereny leányaival
Maga volé a' háznál aggodva bajával
Feli kancsó bír ált, gömbölyü aszalan
Melyes a' kastélybol akkor hozott a' lany

Egy nagy iv papíron kemolyan dolgozok
Jonos lekereset mess melyen gondolkodom,
Leis soraiha ugy el is merüle
Hogy ott ált vendégér, lig vevé esere. -

- Szerekesed jó napoz! monda az idegen,
Ate hiszem, hogy Kántor utaz iszerelhesem! -
Rocsásson meg kérem, ha tán megzavartam
Mert becsübesemse mondom, nem akartam. -

"En is kánsor vagyok Jéher Vármegyéből
Már régen ismerem drága jó kirásból
Ejtenek lakás tértem bizodalommal be
Mert hallottam, hogy van, jó szive, s jó lelke."

"Csak nem kóbor diák? egykedvűen szolla
A helyes kánsora, folyvást gondolkodva,
Felbe szakítani dolgát nem akarja
Még hátra se nézess, csak fejét vakarja!"

"Mertsen iszen töle, ha kollega uram
Kérelkedik beimmé, tovább veszem usam,
Vagy kenyélen leszek magam igazolái,
Ez van bizonyítágom be fog ez rajzolái!"

"Kérem szerencsével, engedelmest kérek
Sok bajomban azt sem tudom mit beszéltek
Négyig, végig névén ébent kollegájáé
Csinosan kimerészt usazo pálcájáé!"

"Ez leány kerő is, lehet mond magában
Mi tudja mi rejlik, szíve szándékában
Jól állt, szíves hozott derék vendégének
Beszélgetve, egymás mellé leülének."

"Tehát voltaképpen kikerült van szerencsém
Edes anyámfia, kedves uram öcsém
Mű dologban farad, volna már ebédje
Egy pohár budai vörösbort melléje?"

"Jéher Vármegyéből, váli kánsor vagyok
Jelelt a' kérdéssel Gyöngyösre ballegetek
Szűbeim ott laknak, de immár meghalnak
Számomra mind keszen, egy kis vagyon hágyok."

"Ez uszal egy szerencsém háramban szénnek
Ez ha iszen segít, meg beányt is kérek,
Mert ha osten vagyok, hosszu minden óra
Hogy nincs en háramnál, egy kedves Debora!"

"Királyfalvi Mátyás becsületes nevem
Harmincher éveket en előtt szűbeim,
Iskolában jártem, Gyöngyösön is Budán
Agyam halálával arva lessem korán."

"Iszen nyugosza meg, papságra kieszíves
De nem várt halála, emek véjés vesess,
Elbűsülva magam falura kimenem
Ez váli helyes én ek kánsoráva lessem."

"Örülök szíveimből, edes jó kollega
Hogy szerencsém lehet kégeny hajlékomban
Mű nem csak kollegák, de druszták is vagyunk
Emek öröme ma rigar mutatunk!"

"Ambar magam nagyon elvagyok foglalva
Jelbeségem pedig nincs en ide hára:
De is van mellessem egyetlen beánytam
Kiposolya helyes, mind beas, mind a' konyhán!"

18. " Ha nem volk ebédje, mindja meg igazán
Mert e sekínszerben, segít-hesünk baján,
Mert ünned lanyomnak élés kamarája
Szobol éri a' magyar, van e jó éivágya?"

" Oh e sekínszerben, fogya-közös nincsen,
Jó éivágyat adoss a' seremto' Lsten.
Mert volnam én szkol, ma délben ebédem,
Tis is a' minz laiom, macska ül sűrűhelyen!"

" Málod-e éri kedves Lanyom Borbála?
Gyosan is szerényen, készölj a' kenyhera!
Az a' sűrű hadd éjj'en, lanyolva, lobogva
Súlyön rajta szep-en peccenyé, rántozza!"

" Kérem szep-en, monda, a' vendég kollega
A' barna leányra hamisan pillanva
Éri a' szep seremstet ne küldje kenyhera
Mindén rántozással becsesbb szemugára."

" Van kenyere jóva, füstölő szalonnája
Éri a' kántoroknak kedves urdomája
Éri ha meg feleszi egy kedves szep leány
A' növelen kántor egész egy kis király!"

" Mert kellessz emmel söbb kőzari Mátyásnak
Ki már szünre férj'is lára leányának,
Mint a' duna árja, szü bö' beszédü' less
Az is elfelejje, hogy kínosan versels!"

19.
És e pillanásban kinyitá az ajtó
Egy inas lép ess be, kezében vól kaneso,
" Éri küldi álvalam - mond - ispan komája
Hogy kántor úrnak is, legyen lakomája!"

" Árvisszenre meg, ha elvégzi dolgát
Elvárja szivessen, marassa ké magát;
Értel küldéséért az inas bevégi
Kántor úrnak pedig, kapuig kíséri!"

" Az éjj belöl marada kőzari Borbála
Júliq elpirulva székéről fölállá
Éri az ajtó felé kessöt, s hármaz lépess
Szepi szemével csak a' földre névess.
De a' minz kézevel a' kilincset nyula
A' váli kollega elibe fordula,
Borosa bár magától vengö kézevel solta
De azéss vendége fötten átkarolta."

" Ide rós an - ügymond - királyfalvi Mátyás
Mintes kézeid hasontó e' földön tenki mit,
Meg egy királynak is, méltó vagy csakjára
Hadd legyen ajkamat, ajkad rószajára!"

" De Borosa halgatoss, is nem messz felnéni
Búja volna kifeté' tüves ébesse eni.
De miként ferye hal, vólben a' városban
A' váli kántornak meyszorult karjában."

En alatt vendéje, a' kedves leányra
Lopva felingeseztél szelid orvájára,
Ki szivében hevült, s belkiben restkesen
Maga sem tudá mérs, de alig pihogess. —

Hangosan dobogosz, hullámzó kebele
Még eddig nem erzett, szoborban bajt vebe
Csak most vesse észre, hogy szive békója
En öbeteis alatt keményen szorítja" —

" Mily válságos helyen gondola magában
Agyam ha így szelid e' kántor karjában?!"
Mivel merzem magam issezem issezem
Kedves kántor úram, eresszen el kénem!" —

" Nem én vagyok hibás, hanem csalfa kéme
Alma kerék képe, hullámzó kebele
Mely szivem nyugalmát, végkép elrabolja,
Kárporladatul sehas, hadd legyen egy esakja." —

" Így atran nem bészünk adosok egy másnak,
Nem is tesszi magat gyarussa atyjának,
Különben, ragyogom, hídje meg, át mondom
Atéri haragoszik van, hogy meg nem esokolom!"

" A' szegény megxorult kollega leánya
Hogy rajt ne kapassék, esakja's nem Sajnálja,
Szerecsere midőn, süressen elcsessans
Az ajtó závara, hirtelen fölpassans." —

" Soha jobb időben, nem jöhessen e bor
Monda' druzsájának a' belső kántor
En a' bor kollega Mátyás király bora
Kedvesen üötsék tegnap erüst csapra!" —

Töles belöle Borcsim, hadd pészüljön föle
Szivünk, vörünk, kedvünk, e' jó szerecsere,
Emlekessünk mi is a' kedves királyról
Ertünk is leessen a' madár a' fáral." —

Borcsa erü végese, kimenet a' konyhába
E' a' kiste usomár, felhóra nagy tilbau
Melyhez oda üle, a' vendég kollega
Ígyen jö'itü volz, mindenik falcaja. —

" Csak sessik kollega, ne várakozzék rám
En majd bevég esem, félbe hagyom munkám,
Gondol legyen langom asyad vendégeré
Kivék az orvaja, most is esokrot éje!" —

De Borcsa megfordult, a' konyhába kimenet
Sohajton, apedve, beült is egy pihens,
Havem szivgyötíelmé, üle is kivorra
E' még is at' lesse, a' ki ete okozta." —

Mig korszari usom vendég kollegaja
Is kedvel s esvágyal maga falasáza:
Addig a' hári us, körülse j'art, sésale
Ujain valamit ingerülten szamlála." —

Boorxus vola, sapkáján, vágsa papírjára
 Mers csak egy árva szó se jöss premájára,
 Homlokán vedőis, ráncokban öltözészedes
 Köszöntő verseimék, meg sem volt kérdése.

"Ez laivan, így szolla, a vendég Kollega,
 Ha szabad kérdenem, mi lehet a baja?! —
 Ugy már ki, minn aron Malomnak gardája
 Ki nem tud örölni; mert nincs en bukája!" —

"Azt a szegény premát, úgy rájja harapja,
 És meg is egyre nő, lobogó harapja,
 Szóljon tehát nyílván, segítsek ha lehet
 Egyesülök Kér erő, tudja sokat tehet." —

Közári Kollegáé, e beszéd meglepte,
 És mind a Kér fülén, úgy megcsendített
 Hogy síve szándékát, aronnal feljárta
 És így beszélt el, mondani valóját:

"Mátyás király is van a hálor ispáninál
 Hol szívebeszére, most egy háribál áll
 Magyar szívből eredsz szívebeszerekkel
 Megakarom lépni, illő szívebeszessel!" —

"Ugy mondják pártolja a Versek íróját,
 Aranyban erüsenben fidesi meg díját,
 Szegény ember vagyok szívebeszér próbálta
 Ugy is már régóta, csak ingyen kántállok

"Egy pár Kanca jó bort, már eddig megissam
 De azert meggy szornál, többes még sem irtam,
 Akkoron versei, most úgy megakadtak
 Bár minn iszom, rajtam, erővel kifogytak." —

"Kollega Mr. velem, egy hajóban evez
 Pedig a plebanus poezának nevet,
 Mikkor versírásra, hegyedivem premám
 Ha sünnü is ekkor, megriksül a tentám." —

"Olvassa el kérem, a megirt verseket,
 Tudnánk e aronkál, késszemi szívebeszerek?!
 Mers Kollega Uram, megpirulna oronánk,
 Ha jusalom helyett, ezt a válassz kapnánk:" —

"Kovács az ülöröl, farvekad Kosongról
 Kocsis a lováról, Varga kaptafaról,
 Regg elöl eszevig, ha tesszik beszélnen,
 A helység Kántora pedig emekelnen." —

Közári Uramnak megáli szívebeszéré,
 Ugy megijeszésre vendég Kollegáján! —
 Reszkesess Kériben kosxu papírossa,
 Melyre isz sorais, ekepén olvassa:" —

"Aszillatol kezdve, nem volt olyan király
 Minn a királ, viivér, diosi Mátyás király
 Török tarar elfus kardja haralmaól
 Reszkesnek a Cséhek neve hallásól!" —

24,
" Eddig van az egész, többre nem mehessem,
Mondjon most már, kérem vébemeny felessem,
Mert senki, magának, nem szerkeszik rusnak
A' Bago is tartja magát szép Galambnak.

Hogy Korári Uram többre nem mehesse
A' vendég Kolbega jó irán nevesse, -

" Nem is csoda, látom kesves a' messeség
Kolbega Uramnak szűkség a' segítéség. "

" Mérés farsá másvári, Körmerlen macskának
Meherebb verselni, a' rossz poezának
Pedig Magyar Király, mine Korlostyuk' fiás
Eszi a' tudomány, kiváls a' versitáse. "

" A' szeszegő verses, becsülsben tartja,
Ebed, vacsoránál föl is olasztaja,
Próbálynk hárs kesven köszöntös esinálai
Ugy hiszem, tán nem fog szegyenünkre válni.

" Ide egy pohár bort, és azután írja,
Még lassá Kolbega szép arany leste dija,
Fogja azert drasztam elkopors pemaiai
Es így köszöntünk fel, az Orszá Királyai. "

" Mli nagy raj van ott fán, a' vár palozában
Mli sürg es is forgas, pinczében konyhában,
Tatan Magyar Király vendégli a' nádor,
A' kis egy köszönt fel a' helybeli Kántor. "

" Eljen Magyar Király! áldassék mindentől, 25,
Öregék kisdédék, rebegöny elvétől
Hogy töltse be szivünk nagy gyönyörűséggel
Háránknak szent földet arany bekességgel, -

" Ha pedig elbené föltamad elbenünk
Örege apraja mellesse felkelünk, -
Hogy az legyen neki legutolsó tóra
Ugy tolmácsolja eto a' helység Kántora. "

" ELEG, elég kiált, örömtől hervulve
A' helybeli Kántor, lábát övve úve
Még Magyar Király is fogja ezt bámulni
Mert emel különben ő sem tud esinálni. "

" És most áldomáidat azt individányozom
Menjünk a' Kassaelyba, kedves jó barátom,
Ott van feleségem, meg az Ispán Kóna
Mind keszönök leste vanik süves hársi Gindja. "

" Nekünk is jut abbd a' nagy lakomából
Enni, inni való, még pedig javából,
Az Ispán Kónával igen erjünk egymást
Mégmusaia meg es, magát is a' Király. "

" Lóten neki, monda a' vidéki Kántor
Tatan nem veres ki az a' Kevély Nádor.?! -
Vagy a' felesége, vagy Ispán Kónaja
Eldugnak a' Kassaely valamely dugába.?! -

26., „ Hiszem jó dolgunk lesz, de his a közkönszö
Hogy juss a királyhoz, és ám a bökkenő!! -
Se baj az Kollega, majd az Ispani Koma
Tölünk elfogadják, s kiráhera szolgálatja.” -
Igy álom a dolog, azija kiváratá
Borosa kedves lánysa, bemen a Szobába,
Szemeit becsúve, ott végig ballagott
A vendég kántorra, hamisan kacintott!” -

„ Elmegyünk Annyaloni, meg nézzük anyádat,
Maradj ide hátra me hagyd el a házat,
Ebben legy, és rigyáts a baromfiakra
A keze alá járo kisebb malackokra!” -

V.

Lopás a kastélyban. -

A várkastély udvarába érve
Mind kés Kollega nagy szerencsésére
Először is az Ispani Komával,
Találkozónak jó barátsággal
„Ki öket nyájában így fogadta:
Jó szerencsével az Ispani hölgy!” -

„ Eperiben kerdem Koma-astanyod:
Küldött e már a király borábot?! -
Mert magam úgy el vagyok foglalva,
Azt sem tudom, hogy ill a lakoma.” -

„Műlő”

27.,
„ Örülök azért szerencsés komám
Hogy másod magával jött el hozzám!” -

„ Köszönöm szívből, mond a kántor
Legjobb időben képen a jó boss-
Kessen valánk, job issunk belöbe,
Láthatja komá, kedvünk van öbe,
Budán is volt egyidev kanya vátér,”
„ De nálunk is ürül ám a pohár.” -

„ Tízra szívele ajánlom Kollegam,
Barátságba kedves jó komám,
Ez egy egész világ egy magába,
A kántorok közt nincs neki parja
Nál helységnek, érdemes kántora
Jó barátság, hatalmas poesa!” -

„ Nagy szerencse, meg nagyobb az erjén,
Mert most mind kessen kedves vendégim,
Tebeje tudja, mis kell semmi
Mondja neki a Szobá nyissa ki,
De most bocsánat várkoznak rám,
Találkozunk meg több ~~is~~ komám!” -

Juss is föl, rajjal s csörömpölve
Uraima pedig szívszgy dörögve
Hömpölygött a kántor koma hangja:
Vissza, vissza, csak egy pillanatra. -

Es

Es nagy megjéde e kiálrásban
Majd elvissz lába, a' nagy fusásban. —

Az ispan' koma, dolga's végérve
Lefusott vissza, fupva, s' lihegve
"Mi baj' koma?" és alig szöle kessős.

Kerébe adott az egy köszöntős
Es az mondá ispan' komájának:
"Okkal, moddal adja a' királynak." —

"Igen koma! de a' lakomában
A' királyal mincsevek kísértében,
Egyik az mondja: lássa oda bent
Másk az hiszi, már régen elmene,
E szerezni komani, meg eddig satány,
Lás van e vagy nécsen Mátyás király!" —

"De azert se baj, legyenek rigán
Van itt minden, a' ki Annyala van,
Ha is a' király lesz jó áldomás
Királyi dij, királyi raadás,
Jo ember az, mint egy fates kenyér
Budán sem marad ados a' versere!" —

Szűrtve egymást kerest fogának
Es jó reményel' elavózáinak
A' kei Kolbega egy nagy serembe
Mint a' Templomba, épen nagy mersebe,
Közepén állan egy hosszú asztal
Erős talakban sok maradvékkal. —

"Ex több mint valami, kedves pajkos
Nem is kell hozzá, semmi kivállás,
A' vendég Kolbega, derülven szolla,
Fogyunk hozzá, mintha miénk volna,
Hiszen van elég Gara nálorak
Stolai ugy sem ad, Szegény kántornak!" —

Már minden kancso, úressen állan
Mert a' kei drusza jól hozzá lásan
Alleg sem meri senki a' terem felé
Az ispan' koma is elfelejté
Koma asszonyának megmondani,
S'essen oda bepillantani. —

A' vendég Kolbega szeméi szájai
Megtörölven kesői és villájai,
Jobbra és balra brestetkez névess
De csak egy letket is észre nem vess
"Az gondolom, ugymond kedves drusxam
Segishessünk most egy másnak bejár!" —

Kozári Uram ere, szem s' fül less
Nem szedi semmi, csak merően névess,
"Im lássa, folyása, Kollegaja
Mily dösis ott kin a' lombokánya
A' keremek is alkalmat fekvés
Igen kedves a' kiscökésre!" —

30. " A' kérdem tehát: tart-e most velem
Ostya e kenyés, de fenyes servem?!
Mert a' dolog Kömnyen kivéső
Többes ér mint egy mássa köcsőndő,
Legalább is, szar Arany lesz ára
Szervődik e hat velem lopásra?! —

" Kozari Kolléja ezt meg halván
Elakadt szava remegő ajkán
Kesseneses nagy reműbésében
Vidva esset akonnal székebe
És alig suda ett kimondani:
" Levegőbe fognak fölventani! —

" Nem az a' kérdés kedves Kolléja,
Hánem csak ez: szena e vagy szalma?⁰¹
A' többis arrán, bizza én velem
Majd el bírok vele, Kömnyen Budán
Csak ne essék oly nagy ajúlásba
Kiszen madrága van, nem szoknyája! —

" Vagy ha' a' kérdést, máskéj servem fel,
De halgasson ám nagy figyelemmel,
Akarja-e, hogy mához kéi kére,
Szar Arany kapjon, díjul versere?! —
Mert imet hasznak, nem kell emeksző
Hánem, kalbált, és jó borra való! —

És a' Kolléja habozás nélkül
Erre azt ada gyors feleletül

Légen

31.
Légen is akarom, mert hiába
Egy krajcáróm sines ládám fiába,
Pedig akkor lesz vásár Keviben
De ott sem adnak semmis hízalben! —

" Memogy, nem ugy szerezest Kollégám
Micsen ott olyan vásár mint Budán,
Ott, kúpeczek vannak és dukajok
Budán pedig sok őrvi solvajok,
És mindeniknek rakás Aranyja
Mondja apesi: szena e vagy szalma?! —

" Légyen ha' szena, kedves Kolléga
Csak arrán jóra forduljon dolga,
Mert keskenyes emberim Gara!
Ötde aprítat, szar darabokra
Vagy kikerges az egész Országból
Mindem kántorokat crok-mokostol! —

" Hóhó, Kolléga! mi sem nőünk ám
Hólmi puliszkán, s mále pogácsán
Arés, hogy ő az Ország Lipanja
A' kántoroknak, még sem királya,
Velünk az idő, nékre jócsin van
Gyorsan, ~~nem~~ nem vagyunk éneklő-karban! —

" Míri lopunk ha' mondja-kolléga
Szole nagy xavarban a' jámbor druska?!
" Míri? csak mérté azt a' hat nagy sálas
Minderik még is őven Aranyas! —

Oh,

32. Oh mily szépen peng druzsám markában
Ha majd fizes vebe a' vásárban." —

"Mar'hai nem bánom, a' mine gondolja
Hajósa vege, minz sudja Kolbega,
Nem szollok többet, semmi ellene
Tan' bi'cskánk nyele, nem törik bele,
De a' talakaz mibe visszük el,
Nem jössünk semmi olyasos szorrel?" —

"Se baj' Kolbega, meg' csak azt kérdem
Ki adja e' azt ablakon nekem
Ha nem, maga estendesen menjen ki
A' talakaz akkor, en' adom ki,
S így en' rá állok mind két estete,
Csak gyorsan, nincs idő késmi vele." —

"Ex ismer' bökköny, s így helyreben,
Nem volnam meg' soha éberemben.
Ugy rendelkezik, kedves Kolbega
Mintha maga volna hat' garda,
A' fejem csak úgy gözölög bele
Jön e' meg' elő, több így kelepere?" —

"A' ki lelke ven'! semmi bökköny
Már én, ha nincs dija a' köcsöntö?"
Rajta sehai, ne késsünk sokáig,
Mienk' most az egész dio fáj,
Ocska husnák sudja hig' a' leve
Gyáva embernek pad alatt helye." —

33.
"No'hai ha úgy van, úgy a' parvar
Kolbega Uram' éri mir' akar,
Menjen' arass a' kerbe szaporán,
Lássuk el a' dolgok egymás után
Havem arass druzsám, el' am' vele,
A' benyiloba, sítkon vigye be." —

"Égy Kolbega mi! ember kell gátta,
Ne féljen semmi, nem fott forkára
Egy percz alatt ablak eből illok
Hadd jöjjenek sorban ki a' talak,
Léle vele nő! — egy keszö' három
Siessen usaimam, oshon várom!" —

VI

Megszorult helyen. —

Minz róka, mely törbe essz, lábait farkát harapja:
A' megszorult Kolbegának, épen így lön a' dolga
Vipegre, s' lábujhegyen, járt körül a' szobában
Távolról ajtó zördült meg, csikorogva tarkában. —

Ha elmegyek szótán, s' sítkon, azt mondják, hogy meg' szöktem
Lópan' kamám meghívásár, meg' csak meg' sem köcsöntem
Ha itt várok, veszedelem jöhét minden perczben rám
Birony erös' fába rága, fejünk' hamis Kolbegám." —

Ki sudja mig' is kiulodom, nem koppan e' szemem szem
Ha el' illan, hol keressem, kevirben e' vagy' Budán?" —

34. És a szorult helyzetében, sűrű esőpek pereszék
Széles magas homlokáról, melyek keblén megtörték,
Drága selyem szőver öltöny, haragsan süllyeszt
Siro' sarkantyú pengése, közel kőházi sivatost,
"Már nem lehet László koma, nincs sarkantyú csizmája
Fehérséjén sem lehet mess, kardonból van szoknyája!" -

- Mi zaj sehis és döbörgés, ily szokatlan időben
Hisz a' sarkantyú nagy úr, fős vannak a' szemben?!
"Nincs itt várás, nincs időzés, az érdemes kollega
Képa magát, és kintelen, az agy alá bebuja!" -

Nagy volt az, egy sarokban áll, pompás magassággal
Földig függő piros bojtos, selyem borsong függöny el
Er agy alatt a' kollega, ugy volt, minz egy veremben
De csorgass is ám róla le, verisike feltében. -

Meg áll szive dobbanása, lélekzere elszorult
És hogy senki meláshasson, a' fal felé befordult,
A' roppans ajtonak szárnya, fölnyit egy pillanában
A' büszke nádor nejével beépere nagy kavarban. -

- Különös mond felindulva se szolga nincs se garda
Ennyi drága sok edényre, senkinek semmi gondja,
- Megáljassak hárslen szolgák, ha tán hűja fog lenni
Rossz kedvemben megmúszatom, mind fán fogok függeni!

- Oh is, felels a' nádorné, mind meg vannak csalawa
Fős a' szives ablakokban, beködnék az utakra

A'

"A' vén Csóri, már háromszor, fogadom a' királynak
Ki azt mondja német igaza, bele csap a' markába!" -

"Rosszudaj is nevessej is, de há' mit segyünk róla
Ne félj' Gara nem e lesse meg a' legutolsó próba. -
Még tán jöhet jobb alkalom, meghinduls szervünkre
Vés-igádon, vagy akárhol, serisnek meg ebédre!" -

"Mint a' Mulnaru ruhájára, a' szál a' hisz elang, para
E' mérégről a' királynak, vegyülni fog a' bora,
De most vessünk kirték gáncs, földul keblünk dühének
Hadd kengjen vendégeinknek, öröm dal, és rig enek!" -

"Igen bölcsen mondod szép nőm, mert keseres e világ
Az emberek solongata, a' külvilágra többes id,
Ugy is azt tartja felölünk, nagy ricsze az Országunk
Hogy családunk elbenseje a' király udvarának!" -

"Föl sehis föl a' szembe, foglaljuk el helyünkes
Eröltesse is murassuk, örömtelen kedvünkes
Mert hej tudom, mintha lánam az a' furfangos király
Még kérde ám majd sokakról; hogy mulassuk Garánál?!" -

* * *

Az egy bens szorult kollega, járában csak most irrada
Fárosz hevül és veszthetese, és még csak nem is pihetess.
És mig az agy alatt ege, addig munka's fehesége
Hon' seis egy nagy fons kalácsal, meg egy teli csuszorával.

Hol

36. "Hol van lanyom ides aryd, miere xavars kerék orcad?
Oly furesa szemed bogara, tan valaki megxavarsa?!"
"Lassan mama, mess meghalja, a' Kollega Apus komja
At udvarbol most joit hara, valamivel megrakochva!"

Es e szora a' Kollega, a' belso ajtos felnyitja
"Dorosa annyra ugy gondolom, koszonom harjo asszonyom"
"Korariné, abra balra, szajás teiva szes pillanra
~~szep helyre, fiatal lány, egyen ily kesó ejtaakan~~
"Nem is tudom Uram ocsom, mondjam e, hogy van szencsim?"

"Szep Kollega, fiasal lany, egyen ily kesó ejtaakan
Akár ide, akár oda, biz ez Uram nem jo tiefa!"
"Kerem szepen jo asszonyom, bescubereinte mondharom
Oly arsanlan Dorosa lanyja, min szendergo gyermekalma!"

"Ne is bantsa ne; fedje, nem erdemli szelid szive,
Olyan jo volt iranyomba, hogy nem felejttem el soha!"
"Tudom: a' lany szelmeivel, ugy kell banni; min a' kukkel
Közel az embess ejesi, tavolban nem melegiti!"

"Ocsom Uram ate is tudja, a' nemi prucesok nagy csuda:
Szint oly ritka legeny kerem, ki lany mellett meg il szepen
Tudom en azt jól magamrol, meg a' kedves apjukomrol
Mielon koram jart valaha, o sem volt a' szensek fia!"

E perczben min xugo vihar, folxaloss a' csendes udvar
At ajton is a' Kollega, hanyashomlek bebukana,
Korariné Uram isen! Földikolca mi bajissen
Szorult heblenek sohaja, az ego ogyesjes elfujta. —

A' sötét

A' sötétben csatarakoss, szegény ferjen sopankodota 37
"Ats monda, hogy ennek oka, egyedül az Ispan komja"
A' Kollega pedig örül, hogy a' sör reá nem került
Meg van a' koszonto dija, nincsen drusxam semmi kiba."

"Meg am, hanem legyen szem fut, sudom belkiben megrendül
Nem is tudom, hol kezdjem el, ugy eldrem semülessel
A' min kedves drusxam elöss, felem nagy sarkantyú lörgöts,
Selyem szöves, selyem szoknya, kevely leptekek sukoga!"

"En ez elborzadva hallam, mi tagadad a' mino laiam
Is nincs it föl, nincsen ala, elbujtam egy nagy agy ala'
Es kepzelje be joit maga, nejével a' büsxke Gara
Csalard ember nincsen szive, nincsen telke, nincs istene!"

"Jo hogy nem volt ott a' kiraly; mert szörnyüség, e' kis nadaly
Merges keszives szamara, arany beves tanyerjaba,
Uram isen! mi ez, mi ez, Korariné ott hüledet,
Ne szoly nyelven, nem faj fejem, hat nem tudod te ezt szivem!"

"Tovabb csak kedves Kollega, beszelt e meg több or Gara?
Mondják: irigy a' kiralyra, hogy nincs neki Koronaja, —
Igen mind keszövek a' faj, hogy Maiyas oly kedves kiraly
Es min mondják, meg törtvenek, Budan e draga elennek!"

"Hoho! ate a' kiraly drusxa, Budan is a' maga Ura,
Szem is dombjan minden kakas, hazalmas is diadalmas
Szak szonak is egy a' végis, mához drusxam egy pár keise
Egyen talalkozunk Budan, meg osszozunk a' vers dijan!"

* * *

At ora már szenkessöz vest el
Csörömpölve a' falon lörejjel

At

Az egész hat lépésem ágyába
 És boldog volt kalandos álomban
 Éjjel után porsban két órára
 A kollega már útkészén állt
 Buha kenyér és jó papra morzsa
 Kövesztes hús, volt az utca való! —

Megköszönvén szépen a jó szállást,
 S arral végé a híves búcsuzást:
 "Budán a Magyar Királynak szolgáljon
 És ott velem jó reményel várjon." —

"Jó van! ~~szépen~~ becsületemre fogadom
 Adott szavam emberül meg tartom;
 Minden dolgában tőten veledre
 Aladt, szerencséd hív en követted!" —

VII.

Az usban való találkozás. —

Évek után két hét múlva, éjjelkor a kántornál
 Csöndben lassan, vasosan pákoltak mérs világnál,
 A szép és nagy erűst tálatk mellé, xiras pogácsa
 Volt csinosan ástve kötve, tiszta fehér ruhába! —

Io como volt, és két ember, bátran mellé ülve
 Örömben, jó kedvében kedves lángra kékített,
 Mest az arya azt fogadta, mind neki mind amnyának
 Hogy Budáról sok kassont hoz, körül fodros szoknyaikat.

Sajátajad ~~híresége~~ volt a kedves aryanak
 Nem is monda, a kálvára, se kántornak se Urnak. —
 Csomos pálerival kezében, vállán fodros rossz köpeny
 És alatta felpuportva, sariskenyaja föl lebben. —

Ugy nézett ki, ex alakkban, min a valami kobor ács,
 Vagy min a csehnek nem tartozó, Szegény szellem pórtakács.
 Ki hogy észre ne vésedék, a szomszéd kis faluba
 Mellek úron viszi haza, vésnért hársán banyuba. —

Minden áron azt kerülte, hogy kutya ne ugassa,
 Haragossa ne laihassa, a csehmeister inassa,
 És a végert, félig lépés, a porba nagy lábával
 Hogy ujás ne jelölje ki, ismérered nyomával. —

De azért a rossz porókat, már sávol megstrogolák
 Jobbra balra ostromolva, terhet is majd lehurkák. —
 "Er, nem jó jel mond magában; mess a kanya ugass
 Almás köntyben, csicióban, csivodás és kárvallás." —

Ússe manó álom álom, József is volt tömlöckben
 Urolára, diszpompában, üli királyi székében
 Magában egy szeptelődve, ujás tovább folyassa
 Míg nem sávol, magas dombrol, egy valaki meglésá. —

Am de mivel sürü bókrok, fedék a rás melléket
 A heg erős xergide köze, nem veheti ki képet. —
 Mind őssze is csak egy söter por, lengess a sávolban
 Mely ugy látszott, min a csordából, megugrott búsika,

40. Mely a vesztett csata után, hol jobbra megy, hol balra
Mert utánna, győztes sárda, börtöl a diadalra. —
És e látvány, majt két órá, úgy lebegess elötte
Hogy végére, sejtelmére, egy ember lesz belöbe. —
Es tovább menz, hol magas hegy tornyosult fel előse
Onnét nézve, s megismeresse, a' drusztát, kiz rég lebe.
Es, csak ugyan megérkeress, elféradva a' koma
Jo pajtásba, kollegájá, a' kalandos csimborá. —

"Adjon Isten kegyelmednek szerencsével jó napot!
Lgy köszönté emberseggel, a' nagy porban ballagó,
"Adjon Isten az Urnak is, s szívevel viszonzá,
"A' fáradsnak látszó usát, ki jó szívvel fogada." —

"Hommét jó, és hova fírad aqamfia az urban,
Mik rivá ha merem kérdeni, ily melegben, ily usban?"
"Teiben helység eből jövök, szándékozom Budára,
"Néhány darab könyvet viszek, eladni a' vásárra." —

"Ugy e bizony, az könyvkötő kelmed édes barátom!
Bívenjen meg egy keveset, fíradva van, úgy lárom!"
"Mégis ez enlem szíven Uram, nem vagyok én könyvkötő,
"Hánem vagyok, a' templomban, a' kárcsban éneklő." —

"En is kérem, meg is kérdem, állapozás és neves
Hogy a' szerencs siddé elhessem, nagy érdemi személyes."
"Budán lakom, polgár vagyok, mesterségem sok fele,
"Jón a' vásár, s arak háriban van mindenik műhelye." —

41.
"Tiszta hallow, meg sem tudom, hová is e vagy lakas
Varga Kádár, Csizmadia, Szűcs, bolsos vagy ábrátos,
"Hogy vagy az, az musaja, fesszes magyar nadrágja
Körös körül s allangozos, Kordoranybőr esirmezé!" —

"Dörge kalap, félre csapva, szíves helyem szalaggal
Erüst piykie rövid dalmány, rakva arany rojtokkal.
"A' palcsaj, csak úgy fénylik, körül messze kúbstól
Lássa Uram! ez nem telik egy falusi mestertől." —

"Aris Sajnállom, — de mit vagyok: Buda várban szabados
Pénzvereső, és kiado id meg vendég fogados,
"Imé ez a' szölböm itt ni, hasan munkás van benne
Mose ha tessék, föl a' várba, együtt fogunk memi be." —

"Igen ám, de lássa kérem, én elvagyok fíradva,
"Mást is várak, megpihenek, amost egy fa árnyékban."
"Hánem jöhöz Kántor Uram, velem együtt a' várba,
"Mondja meg ház menygi lebe, a' könyveknek ár ár?" —

"Oh édes Ur, ezen könyvek, sudosak az illetnek
"Megbocsásson egy sem való, mindenféle embernek!" —
"Ex máz bér is Kántor Uram, ne beszéljen ily hangon,
"Engem bizony, siltakozom, ossobának ne mondjon." —

"Ha deek volé, tudom így szole, inkább szászok fölesapjék
"Csak ostoba nagy szamárnak, mások elői ne mondják!" —
"Ház nem tudja, a' mint mondja Sokrates egy könyvében
"Aris kiáláték hajdan egyszer, egy nagy népes gyűlésben:" —

42 „ Jól jól a' kik csizmadiait; és csak azok aláak fel
A' több tagok egy más mellesz, sorban ülnek szép renddel,
Lemér mondák: aljának fel, a' bölesék mind egy szersze
E' az egész gyűlés fel' alá, nem volt senki le' ülve! -

„ Természetes, mert mindenki, magán bölesnek képzeli
Vigyáznak há' kérem szépen, és ne tessek deréki -
E' fogadok szára Aranyba, hogy kántor ur deákul
Nem is semmi, nem is beszélt Szidoulis olaszul. -

„ Majd meg lássuk, há' bemegyünk, ki bese begény a' garon
E' is volnam már egy pénzél a' budai vásáron, -
A' Kolbega, meg gondolta, a' szavak horderején,
Mert nem talak, hanem könyvek, há' is nyomva görbíték! -

„ Ex, már rossz jel, mond magában, lám a' kuszanyagait
Jól van írva csizmadiaiban, kárvalis és csivodás,
Eröltesen bá'orsággal íxentkös kixxi fordula
Nagys köhies, a' szavakkal Buda fete' indula: -

„ Megkövezem nagyon kérem, meny'en az ur dolgára
Nekünk egymással nincs közünk, alivatos szolgája! -
Jó is volna, így a' dolga, kegyetmednek kántor ur,
De beszédje, s viselése, nagyon gyanas, saemes szür! -

„ Nekünk esszel, kárral s kárddal, egymással meg kelvünk
Ön e, vagy én a' tudatlan, sisszen csak így derül ki -

„ Már ez uram, bár ki legyen, erőszakos csivodás,
Nem vagyok én török, tatar, nem kell nekem baj' vivás! -

„ Az kell hinnem, hogy Budának nem is sisszes lakoda
Uson állo, huravono, uszoknak csirkosa,
E' szavakra föllobbana, a' polgár, min' puska por
Jóbb lábával úgy dobbantoz, hogy sűrű szél fel' a' por! -

43 „ Duba, fujva kövel lépess kántor uram orákor,
Haragjában bosszusan nyuls, szép esküsös bogj'ákor
„ Lajja e ez kántor uram; görösös kemény bunkója
Nem lesse vásár, kive rá szál, mint a' menykö'bedujtja! -

„ Szinbess harag, s földul képpel, egy bosszansi ellenes,
Ha jó ember musassa há' tarisnyája belsején,
Mert külböben az kell hinnem, nem is helysieg kántora
Nem is könyves rejs magában, há' an az a' nagy butyra! -

„ Az meg lehet dugárni is, loposs hamis portika,
Vigyáznak há' jól magára, van ám Budai Kuloda! -
Mint siva rivo orszalag, dühöngve most megy' iben
Kántor uram, s reorkeve nyule széles es mély esebjébe! -

„ Ez kivéve urbevelés, szole sajtekro ajakkal
Lé van uram, mi baja van a' tarisnyi kántossal?! -
Az ur is most musassa ki, rangjás, sisszi állásis
Mert külböben hozza csapom, és a' nehé' tarisnyás! -

„ Lassan, lassan kántor uram, az engemet nem illes,
A' szöllönig a' hasárba, nem viszek ur bevelés,
Kuszabörös okbevelen van az egész orszalagot
Bár haragjon, bár rivaljon, nem felek egy kántortól! -

„ Kántor uram az tevelé, hogy kántor az musaja
De mi van a' tarisnyába, az egy szoval sem mondja,
De seher a' tarisnyával, musassa meg sortalmis
Külböben úgy kis'er em' be, min' szvaj' es orgadás! -

„ Kántor uram erőtködös ellenes be larmátai
Bedig szive redoi körs, kezdess itai es fáeni,
„ Jaha nyomd ébesemben, így ember meg nem lássam
Bedig Tolna is Baranyás, háromszor már bejártam! -

44. " Találkozom több ízben is, garaboncmás diákkal
De meg soha nem volt ügyem, ily áskodás pajzással!
Mli doloz az, hogy meg is is, e városi harárban
Melynek Mariás birtokosa, val az emberiségben?"

" Nem hals meg ki az igazság, Mariás király városból
Ha beértek, hozzá megyek, éppen az a városból
És meg kérem nagyon szép en, büntesse meg az utas
Ki zsarolja, és elzárja, az utas, meg az utas!"

" En is viszont kántor úram, parasztlombe igazán,
Igazságos király omnak, magas fenyes tronusán,
Ki könyveknek színe alá, pompás dísz városba
Lopos, hamis árucikkész, csip el hazán városra!"

" Jo barátsón jámbor társam, szól a kántor higgadtan
En az úrral nem pereltek, ladjon engem magamban
Igaz urban járok keltek, becsülnél mondhasom
Még mutatnom meg árkal is: imer vissza uszom!"

" Hoha, de nem oda Buda, pedig nekünk Budára
Akarva is nem akarva, be kell menni városra,"
Acs mondja a pelda beszéd: sok szonak sok az alya"
Szoljon nyilván kántor úram: a városban mi csejja?!"

" De mi elvitt rá találunk, dolgunk eiskos kutsávan
Esküdjék is a nap alatt, becsülnél szavára,
Mter a szivnek, jo embernek esküje a próbija
Ea mutatja, s harárossza, hogy a szavas meg álja!"

" És is viszont meg esküszöm Mariás király nevére
Hogy az eszem a mi hasznot, mind keriönknek sebje.
Pedig kérem, elér kérem bár hova e' harkában
Nincsen senki, ismeretlen, előrem Pest-Budában!"

É szavakra elbámula, a kántor, és magában 45.
" Mter monda, hogy ördög Anyja, nevére és polyában,
A városmal egy párna, sessi felak a fejéi
A ki ezal egy ücs futni akája meg vésényes!"

" Először is azt mondom hái, nevére Csepeli Márton
Jelen vagyok, megfordulok Budán, minden városban
Van egy helyem Buda városban, magyar király fogadó
Szállás talál benne minden, gyanus verő is adó!"

" És en mint egy kemiszarus, adószedő publikanus
Szeméremem, és az kérdem: ki legyen is a dugarus?!
Evek már engem is merve, csak pillannak, s nem szolnak
És aztán egy invés emre, mind uszaim am ballagnak!"

" Or egy siskos nagy kamrában, egy fons igaz etüskész
Alku nélkül szabossáron, kapnak fél fons arany pénz
Tessék e hái, most e város, szoljon báttan is nyilván?
Ea eljárul, bevest szabály, a vendég fogadoban!"

" Lgen úram! hisz magam is, épen oda szándéksom
Egy kollegam, ott vár veám, ott fog benni szálládon,
Mlier iskolnár hái tovább, szössarissnyám tartalmé?
Hisz eskücsöz a királyra, hün meg tartja a szavát!"

" Hozá Mártonnak hisz, szübbesem e' megyében
A királynak birtokában, szülő földem hevit en,
Kollegam a val kántor; meo magis ugy nevére
Ea elvitt vagy egy pár heivel, vendégül jöss hozzám be!"

" És az épen a nádornál, volt nagyszereü lakomá,
Hova maga a király is, hivatalos less volna,
Ea a fustangos kollega, magam is oda csala
És vig kedvből, pajzanságból, lopos eszűt találka!"

Közér Uramis, emek Közérhessé
Hogy dugárjával Budára mehesse." —

* * *

* * *

"In vagyunk hái Kántor Uram Szabadon
Att a Szobánk, mely nyissa áll vigadjon,
Hozassan a jó vörösből megárad,
Ugy is tudom jól esik az druszkának,
Egy két perczig félóraig várjon nem
Dugárunkas majd el lássuk Szaporán!" —

Jó kedélyel, könnyű szíved belepé
A Kolbega a Szobába, s be üle,
Karas székke ki volt tömve puhára
Szomjai nyelre, s sorkái fense borára,
Csipkés-kötő, meg főkötő, ábrándja
Volsz egyedül, mert családja ott várja!" —

Alig tel el, nem is múlt el félóra
Még se pihent a helységnek kántora
Vigan, büszkén, mint egy bércei palma szál,
Has nagy izmos, bátor harczos ajton áll,
És fegyveres a küszöbön beüli,
A sok népet rögrön oda csődíté. —

A merengő, s ábrándozó Kolbega
Szép álmából, a Törvényre fölugra,
Azt híve, hogy ez az Arany pengébe
Szíve, helke, örömeiben repede,

Tarisza

Tarisznyájár földöze sepsiben
Íly boldog még nem volt soha élveben. —

De öröme hamar bura változosa
Ereiben a vére is megfagyosa
Hossza Szónya ajtajának fölnyila
Bent Szobában pengés pengés villoga,
Dörgő hangon a Vexier-isten kérdéti:
Ön e Uram, az a híres Közér ?! —

A meglepett, s leereszt Kolbega
Mint virágos ledorvasója a ragya.
Olyanná lett, változosa, és gyötördőse
Akkor ki először is köszöntö, —
Nem szolharosa, csak mormogosa: en vagyok
Hanem maguk, veszedelmes usasok!" —

"Parancsolom Mary's király nevében
Bucorival hára jöjjen irában
Jól a verba, törvényháza, hol ülnek
Kik hára, nagy peeséret majd úsnek,
Ne is szolján, a szájai csak kopcsaja
Nincs kegyelem, ki a nádor meglópsa!" —

A Kolbega kiballaga veszékeve,
Onudasai, s szemvilága's elvesteve
Hol fehért volt, hol sárga, mint a halosi
Elöl hára, nagy senger nép hullámdose, —
Terhe alatt most issada igazán,
Ílyen dolga, nem volt soha, még Budán!" —

Es így ezt fel a' királynak elibe,
 Ugy megjött nem néhvesen szemibe
 De a' király arcomat, hogy meg lássa,
 Fölkacsagost, és egy szolla hörcögje:
 "Nánor Uram! adjon Isten jó napot,
 Behozta e, szerezés én, mit lopott?! —"

"Uram Isten! mit vérszem nem tudom
 Könnyörül' most erőteljes szolgálton,
 Ez anyját szó, oly jól hangzik fülembe,
 Talán még is, nem hiába jösszembe
 Mics ez a' hang olyan, mint a' királyé
 Kollegám, vagy pedig, mint Kessőé!" —

"Igen, igen, mind Kessőé Kollegám
 Mics ezere nálam leszen vacsorán,
 Hérom óra, mondja hol volt ebédem,
 Nem dorombol itt a' macska süthelyem. —
 Nála voltam, Kollegája, druszkája,
 És most vagyok igazságos király!" —

"Jebesége és kedves szép leánya,
 Utóbb várnak és már jönnék veáma,
 Készen is már szánkra a' főkötő
 Ez arcknak becsesebb, mint Kessőntő
 Annak ára, Kollegámat ilberi
 Vole druszkája az aranyban fidei!" —

"A' Kollega most egyszerre felnévess
 Maga körül jobbra balra tekintess,
 "Ez nyájasan a' királyhoz így szolla,
 Örülök, hogy dolgom ide fordula. —
 Mics lesz volna dij fejében intesed,
 A' nádorol, a' esikorgo nagy dered." —

"A' haragos ember úgy is gonosz por,
 Gara pedig olyan mint a' puska por, —
 Mics forró-víz a' tájéka kihányja
 Haragjában meg az apja's sem szánja,
 Ha nincs készen idejére ebédje
 A' Szakácsis süési meg dühében!" —

"Jebesége, hogy a' büssyök is bedülnek
 Has lerész nyom sirpóra az embernek,
 Uveg salpa s ostolopa van libának
 Elbeségje még is Maigis királynak,
 Azt hiszi hogy, mint az Ostrog ispanja
 Majd veáma ő fog lenni király!" —

"Vig kacaj közt Maigis király így szolla:
 Bőr az tudom, hogy Garának jó volna,
 De a' vásár, nem rajta áll egyedül
 Mics is szól még a' dologhoz emberül,
 Bár mi legyen királadessze nosaja
 De itt nálam, mint hukatom egy jánya!" —

Most felpassans egy nagy ajtó kibivése
 Sok fényes úr lépess be a' szembe

Körben álva, ugy néztek a druszei,
Kinek az a panasza volt Garara:
Hogy a' király meg akarta éretni,
Magát pedig usodeva' léretni!" —

"Reszenesek! fölégrak a' honnagyt,
Tanácsosok, kápiványok, hadnagyt,
De a' király körbeszólla: csak lassan
Pieszkünkről meg a' lakoma hátra van. —
Ellakjuk azt, meg ma este itt nálam
Addig is a' békeséget ajánlom!" —

kt.,

A' királyi lakoma. —

Magas sárga terem a' vár palotában
Gardag burokkal sündökös fenyvénben
Hosszu aszalokra, csipa udvar szögök
Drága edényeket egymás után hordák. —

Író kedvel süssogva, hangosan nevesek
A' sálakra elmés, jegyzések serek
Íol suda mindenik a' lakoma cseljás
De az is, sivatban tartá gondolatjás. —

Harcra termess ifjak károsló seálsak,
A' nevesek pedig az udvaron átrak,
"Kavirai sárkány, kivi és Ujlaki
Vise Magyar Balázs, min kösök nétek ki!"

Magát a' király is, ezek körébe men
Kis a' bajnok Drágfi, mindenüres kövesek, —
"Jónapas uraim! derülven így szólla,
Sokáig érkerik az Ország Nádora!" —

"Még lehet még most is, servek s, vesmek is
Jegyzé meg gungosan, visen Magyar Balázs!" —
"Majd elörik egyszer ásojának nyelbe
Jevé hozta Drágfi, csak hadd ásson vele!" —

Az elmés királyiás, tovább is menne volna
De a' király vigan s nevesve így szólla:
"Uraim, bajsársim!" hogy szövagunk legyen
Mulasuk magunkat e bajvívó helyen!"

"Ama vas-kötrőcsében, van egy nagy oroszlang
Gyönyörű szép állat, s kevély min sörbe lang,
De ha megharagszik, min egy pokol-bánya,
Dühének tajtékja, tonkából ugy hanyja!" —

"Az urak kedvén meg harcolok vele
Ha ugyan, annak is lenne kedve-e
Mert köztönség esen az sarkjék felöbe
Soha nem számjuzik fejedelmi vérré!" —

* * *

És most merdos fopva Magyar, merészen oda men
Az oroszlang fekvéséből, egy kedvően felkel

54. Bojtos farkas derekára, keresztül veszem
Sötét barna tömlőcséből kovácsy en kilepés. —

Sörénye minn sűrű erdő, nyakán székullaméssé,
Arnya alól mind kék szeme, minn parázs szikrácsa,
Kesszenes tekintettel, oly nagy ordisz,
Hogy a' vidám vendég sereg, a' kesken szívfusosa! —

Hául, etöl, minden felöl, fur a' nép remülven
Merr az állas király ördö, folyván dühösében
Csak a' király vezérei, álvak on sorjában
De valoban ok sem voltak, ilyféle csarában. —

A' kollega is megfuzott isenadja hova
Acs mondván, hogy nem kell neki, ily ur lakoma
Csipkieskötő is főkötő, voln csak gondolatja,
De ily borzasztó vésárna, epin nem számítsa, —

Hanem megjára, merr assis, egy másik oroszlaný
Kesszenes nagy dühében, hatom tajtékos hangý —
„Ex lassá, bélek szakkadva, minn reméget halál
Vistea fusora, mondván: e bál, nekem már sokban áll!”

A' király, minn Zászlos-tábor, mardalastan meg áll
„Báten urak, nincs semmi baj, ez egy kis nyári bál,”
Ki belkében is szivében, össze lesken törve
Nem méltó hogy jó áldomást, egyúttal igyunk vebe.” —

Es

Es e perczben, nagy robajjal, megérkezett Gara,
Minn fagyóeny az oroszlan, gyorsan oda ugra,
Lovai kék labra álva, prúszköltek s horkolnak,
Meje, fenyves kisérere, föl, föl sikoltaszak! —

Villám! merr e voln a' neve, a' bösz oroszlanak,
Vistea, — is az egy szavára, hátrált a' királynak,
Roppant fejér labaira, sevé, is egy pihenés
De a' király szavaira, ibredetve figyels.” —

Gara is kúsáke mejében, a' bér jegge fagyos
Merr az állas felkésben is, rájnak agyarkodoss —
„Merr fél terem! nádor ispan? — szolhokra a' király
Nincs semmi baj, e harcrajvek, csak egy kis háti bál!”

„De tudja meg, a' ki nekem, — bálban ala' tört hangý
Az eszében, ez az állas, felbőszült oroszlan, —
Föl moss villám, vasharadba, pihený on esendesen
Másvor is igy viseld magad, birtén is nemesen!”

Tapsviharban nyitáskozott, a' nézők serkésé
Egyedül csak a' nádornak, nem voln ez kedve,
Merr a' király igy szedé tovább: egy dolog van herra,
E karikat fel kell semmi, a' villám nyakkára.” —

„Ki visódom akar benni, iss van ni próbája
Ha érdemet az nem bántja, máig is oroszlaný,
No hős Gara, viszá nádor! helyén van e' szive
Igy hívja ki vesélytáris, a' király kúrdissé?!” —

56. „Rajta, rajta, Gara náder, sok sorok kiálta
A' pályaber nagyon dicsi: Mátyás királyi! —
De a' náder, némán s szótlan oss als kedélyvel
Nem melo a' koronára, kiáltaik eteren!” —

Mose a' király a' karikis szoriva markáta
Bírtan bemen, is felvette, a' villám nyakába —
És egysszerre, fölrivalgoss a' nézők seregé
„Elyen soká Mátyás király: harántk vitéri-hódé!” —

* * *
* * *

Már keső este volt, a' gyászos seremben
Hosszu aszalokra föl volt rakva minden, —
Jekere feijollal bevoss faklyák égrek,
Pedig nem volt halos, nem volt síri ének! —

Roppans nagy tábakban, csone várat valának,
Koponyák libszárak, rakásban állának,
Nagyszörű ijessző ember alakokkal,
Irodaros fogak, is hosszu lábakkal. —

Ilyen aszal mélté ülnek a' vendégek,
És nem rémülök el egysszós jelvények,
Mert mindenik elős ismeres vala
Mert van így serive a' király aszala! —
Csak Gara is meje, e' kék bászke dusspar
Nem gondola, hogy rá, ilyen vacsora vár. —

Menjünk

„Menjünk imés tovább, egymásnak susogák,
Saj de az ajtókas eláratk hatonák! —

E' rembej es laivány borzaszo peretében
Föl als Mátyás király szokoss jó kedvében
„Ex estebid, ugymond, elbentise Amak
Mia Gara náderül, megnérgekve adnak!” —

„Kedjón csak graf Duhaj, volk druska kollega,
Ne féljen, hisz mose már jóra fordult dolga,
Mondja el, hogy történe buvo rejtekében
Midőn at ágy alatt, irradoss hevében!” —

„Abegkövsem szépen, bizonyoság vagyok rá
Néhalloss a' beszéd, tiszta at ágy alá,
Aranyos tány irban a' király leveste
Erős méréggel volt, vegyive, keverve.” —

Mose az ajtosármnyak hírtelen fölnyiták
Lárváross visérek, sömegben rohanak,
De a' nagy szembe, villogo kardokkal,
Hegyessre köszörülte szíves nagy lárdákkal! —

E' gyilkos fegyverek rémítő zöreje
Mátyás palosájai mindenre felverte
Sajzo is sikolád, szerszies vischangzoss
A' náder láparimé egyre ajuldozoss! —

- Grof Duhaj Uram is, hol zöld lesz, hol sárga
Mellébe félvében halni készülő párja, —
- "Ha így megy a dolog, jobb nekünk Kántorság,
Mondá Bocsa, minn' az ilyen csúfsa grófság." —
- "Hoho, vola kolbega, nem oda am' Buda! —
Várjon csak egy kicsit, máskép szól a nota,
Eddig folyvást maga járta a keringő,
Mienk most a' Csárdás, éljen a' Kőszántó!" —
- "Itai ömök Nádor Ur! és drága Asszonyom,
Jeszik e vacsorám, nyári hazi búlom, —
Naloban az heiresem, a' herceiad Gara
Nem fog elözpülni apró darabokra!" —
- "Megyelem, kegyelem, dicső Mátyás király,
Elevem és veterem, védeni késtem áll, —
Lágy szóla Gara Nádor, és neje renvegve,
De is szila fejükre a' király kegyelme!" —

* * *

* * *

- "Esmose kedves vembéim, bátor herceid veterem
Mbenjünk tovább, és vigadjunk, úgy hiszem van már évágyunk,
"Ost egy másik, megy esembe, pésgöbornak arany gyönyge,
Fölfelé megy a' pohárba, ragyog minn' szem bájrugára." —
- "Vigan ifjak, szép beinyok, kövessétek a' királytok, —
"Oron a' kir' ebedele, derüli kedély a' szerelme!" —
Vigan legyen vitira Gara, minn' a' királynak udvata
Szeliolnek kell annak lenni, ki másnak tud parancsolni!" —

"Ha még beend lakomija, figy eljen az egy eljára
"Ne hogy valaki elrejtve, sithos beszédet kibesse,
Fajos létmis udvarában has szép eküsz nagy sálában
A' helységnek Kántorival, Káris szemem, de csak tréfából!" —

"De meg vannak, nincs semmi baj,
Most mind a' haros gróf Duhaj, —
Parancsomra riszka adja
Kérem szépen meg ne sédja." —

- "Erre, ugymond Kántor Uram,
Mhej ily nagyot nem ugrossam, —
Mhej huj, éljen Mátyás király
Harom tenger hazáival!" —